
Sesijas dokuments

A8-0158/2016

28.4.2016

ZIŅOJUMS

par miera atbalsta operācijām — ES sadarbība ar ANO un Āfrikas Savienību
(2015/2275(INI))

Ārlietu komiteja

Referents: *Geoffrey Van Orden*

Atzinuma sagatavotājs (*):
Paavo Väyrynen, Attīstības komiteja

(*) Iesaistītā komiteja — Reglamenta 54. pants

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
MAZĀKUMA VIEDOKLIS.....	12
ATTĪSTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS(*)	13
ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS	17

(*) Iesaistītā komiteja — Reglamenta 54. pants

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par miera atbalsta operācijām — ES sadarbība ar ANO un Āfrikas Savienību (2015/2275(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu un jo īpaši tā 21., 41., 42. un 43. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 220. pantu,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtus un jo īpaši to VI, VII un VIII nodaļu,
- ņemot vērā ANO ģenerālsekretāra 2015. gada 1. aprīļa ziņojumu „Partnerattiecības mieram: ceļā uz partnerību miera uzturēšanā”¹,
- ņemot vērā Eiropas Komisijas un augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos 2015. gada 28. aprīļa kopīgo paziņojumu „Spēju veidošana drošības un attīstības atbalstam — palīdzība partneriem krīžu novēršanai un pārvaldībai”²,
- ņemot vērā ANO augsta līmeņa neatkarīgās darba grupas par miera uzturēšanas operācijām 2015. gada 16. jūnija ziņojumu³,
- ņemot vērā deklarāciju, ko 2015. gada 28. septembrī pieņēma Amerikas Savienoto Valstu prezidenta Baraka Obamas sasauktā valstu vadītāju samītā par miera uzturēšanu,
- ņemot vērā 2012. gada 14. jūnija dokumentu “Rīcības plāns, ar ko stiprina KDAP atbalstu, ko ES sniedz ANO miera uzturēšanas operācijām”⁴ un 2015. gada 23. marta dokumentu „Stiprināt ANO un ES stratēģisko partnerību miera uzturēšanai un krīžu pārvarēšanai — prioritātes 2015.–2018. gadam”⁵,
- ņemot vērā Āfrikas un ES kopīgo stratēģiju (*JAES*), par ko vienojās 2. ES un Āfrikas samītā Lisabonā 2007. gada 8. un 9. decembrī⁶, un *JAES* ceļvedi 2014.–2017. gadam, par ko vienojās 4. ES un Āfrikas samītā Briselē 2014. gada 2. un 3. aprīlī⁷,
- ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas Īpašo ziņojumu Nr. 3/2011 „Ar Apvienoto Nāciju Organizācijas starpniecību ieguldīto ES līdzekļu izlietojuma produktivitāte un efektivitāte konfliktu skartajās valstīs”,

---

¹ S/2015/229.

² JOIN(2015)0017*final*.

³ A/70/95–S/2015/446.

⁴ Padomes dokuments 11216/12.

⁵ EĀDD(2015)458, Padomes dokuments 7632/15.

⁶ Padomes dokuments 7204/08.

⁷ Padomes dokuments 8370/14.

- ņemot vērā Parlamenta 2015. gada 24. novembra rezolūciju par ES lomu Apvienoto Nāciju Organizācijā — kā labāk sasniegt ES ārpolitikas mērķus¹,
  - ņemot vērā ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas 2015. gada 9. decembra rezolūciju par Āfrikas Miera nodrošināšanas fonda izvērtējumu pēc desmit gadus ilgas darbības — efektivitāte un nākotnes perspektīvas,
  - ņemot vērā Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam,
  - ņemot vērā 2007. gada novembra Oslo Vadlīnijas par militāro un civilās aizsardzības līdzekļu izmantojumu katastrofu seku novēršanā,
  - ņemot vērā Āfrikas Savienības dibināšanas akta 4.h and 4.j pantu,
  - ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 25. novembra rezolūciju par desmito gadadienu ANO Drošības padomes Rezolūcijai Nr. 1325 (2000) par sievietēm, mieru un drošību²,
  - ņemot vērā Padomes 2012. gada 15. oktobra secinājumus „Demokrātijas un ilgtspējīgas attīstības pirmsākumi. Eiropas iesaistīšanās ar pilsonisko sabiedrību ārējo attiecību jomā”,
  - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
  - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas atzinumu (A8-0158/2016),
- A. tā kā miera atbalsta operācijas (MAO) ir viens no veidiem reaģēšanai uz krīzēm, parasti atbalstot kādu starptautiski atzītu organizāciju, piemēram, ANO vai Āfrikas Savienību (ĀS), un saņemot ANO mandātu, un to mērķis ir novērst bruņotus konfliktus, atjaunot, saglabāt vai veidot mieru, īstenot miera nolīgumus un risināt problēmas, ko rada sarežģītās ārkārtas situācijas un nefunkcionējošas vai vājas valstis; tā kā stabilitāte Āfrikas un Eiropas kaimiņvalstīs radītu ievērojamus ieguvumus visām mūsu valstīm;
- B. tā kā MAO mērķis ir palīdzēt izveidot stabilu, drošu un labklājīgāku vidi ilgtermiņā; tā kā būtiski priekšnoteikumi šajā nolūkā ir laba pārvaldība, tiesiskums, stiprāk ievērota likuma vara, civiliedzīvotāju aizsardzība, cilvēktiesību ievērošana un drošība, un sekmīga samierināšana, rekonstrukcija un ekonomiskās attīstības programmas palīdzēs sasniegt stabilu mieru un labklājību;
- C. tā kā drošības vide Āfrikā ir būtiski mainījusies, jo īpaši pēdējos desmit gados, kad Somālijā, Nigērijā, kā arī Sāhelas un Sahāras reģionā ir parādījušies teroristu un nemiernieku grupējumi un daudzos apgabalos miera uzturēšanas un pretterorisma operācijas kļūst par normu, nevis izņēmumu; tā kā aizvien vairāk ir nestabilu valstu un nepārvaldītu apvidu, liekot tik daudziem dzīvot nabadzībā un vidē, kurā valda beztiesiskums, korupcija un vardarbība; tā kā caurlaidīgās robežas kontinentā palīdz uzkurināt vardarbību, mazina drošību un paver iespējas noziedzīgām darbībām;
- D. tā kā jaunajā Ilgtspējīgas attīstības programmā 2030. gadam miers ir atzīts par attīstībai

¹ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0403.

² Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0439.

izšķirošu faktoru un ir ieviests ilgspējīgas attīstības mērķis (IAM) Nr. 16 par mieru un tiesiskumu;

- E. tā kā pienācīgi pieredzējušām un aprīkotām organizācijām un valstīm, kas ideālā gadījumā ir saņēmušas skaidru un realistisku ANO mandātu, būtu jānodrošina resursi, kas nepieciešami sekmīgai MAO, lai palīdzētu radīt apstākļus pilsoniskās sabiedrības organizāciju darbībai;
- F. tā kā ANO joprojām ir galvenais starptautiskā miera un drošības garants un tai ir visaptverošākā daudzpusējās sadarbības struktūra krīžu pārvarēšanas jomā; tā kā pašlaik tiek īstenotas 16 ANO miera uzturēšanas operācijas, kurās ir izvietoti vairāk nekā 120 000 cilvēku, kas ir vairāk nekā jebkad agrāk; tā kā vairāk nekā 87 % no ANO miera uzturētājiem tiek izmantoti astoņās misijās Āfrikā; tā kā ANO darbību apmērs ir ierobežots;
- G. tā kā ĀS darbojas ar citādiem ierobežojumiem nekā ANO un var atbalstīt kādu no pusēm, iejaukties bez uzaicinājuma un iejaukties gadījumā, ja nav parakstīts miera nolīgums, vienlaikus joprojām ievērojot ANO Statūtus; tā kā, ņemot vērā valstu savstarpējo un iekšējo konfliktu skaitu Āfrikā, tā ir svarīga atšķirība;
- H. tā kā NATO ir sniegusi atbalstu ĀS, tostarp *AMIS* misijai Darfūrā un *AMISOM* Somālijā, attiecībā uz plānošanu un stratēģiskiem gaisa un jūras pārvadājumu līdzekļiem un Āfrikas rezerves spēku (ASF) spēju veidošanu;
- I. tā kā krīzēm Āfrikā ir nepieciešama saskaņota globāla atbilde, kas būtu ievērojami plašāka, ietverot ne tikai drošības aspektus; tā kā miers un drošība ir nepieciešams priekšnoteikums attīstībai un visi vietējie un starptautiskie dalībnieki ir uzsvēruši, ka ir vajadzīga cieša koordinācija starp drošības un attīstības politiku; tā kā ir nepieciešama ilgtermiņa perspektīva; tā kā drošības sektora reformai un bijušo kaujinieku atbrūošanai, demobilizācijai un reintegrācijai var būt nozīme, lai sasniegtu stabilitātes un attīstības mērķus; tā kā ANO Miera un drošības koordinācijas birojam un Āfrikas Savienības Pastāvīgajai misijai Briselē ir būtiska loma attiecību veidošanā starp to organizācijām un ES, NATO un valstu vēstniecībām;
- J. tā kā primārais mehānisms Eiropas sadarbībai ar ĀS ir Āfrikas Miera nodrošināšanas fonds, kas sākotnēji izveidots 2004. gadā un kas ar dalībvalstu finansēta EAF starpniecību nodrošina apmēram EUR 1,9 miljardus; tā kā 2003. gadā, izveidojot Āfrikas Miera nodrošināšanas fondu, tā finansēšana, izmantojot EAF līdzekļus, bija paredzēta kā pagaidu risinājums, taču pēc 12 gadiem EAF joprojām ir galvenais Āfrikas Miera nodrošināšanas fonda finansēšanas avots; tā kā 2007. gadā fonda darbības joma tika paplašināta, iekļaujot vairāk konfliktu novēršanas un pēckonfliktu stabilizācijas pasākumus; tā kā 2014.–2016. gada rīcības programmā ir ņemts vērā ārējais novērtējums un apspriešanās ar dalībvalstīm un ieviesti jauni elementi, lai uzlabotu efektivitāti; tā kā LES 43. pantā ir atsauce uz tā dēvētajiem “Petersbergas Plus” uzdevumiem, kas ietver militārās konsultēšanas un palīdzības uzdevumus, konfliktu novēršanas un miera uzturēšanas uzdevumus, un kaujas spēku uzdevumus krīzes pārvarēšanai, tostarp miera atjaunošanu un stabilizāciju pēc konflikta novēršanas; tā kā 2014. gadā vairāk nekā 90 % no budžeta bija paredzēti MAO, atvēlot 65 % no šā budžeta Āfrikas Savienības misijas Somālijā (*AMISOM*) personālam; tā kā Āfrikas Savienības un Āfrikas reģionālo ekonomikas kopienu institucionālo spēju stiprināšana ir izšķiroši svarīga MAO un

pēckonflikta izlīguma un rehabilitācijas procesu panākumiem;

- K. tā kā ES loma ir jāskata kontekstā ar ieguldījumiem, ko MAO sniedz daudzas valstis un organizācijas; tā kā, piemēram, ASV ir pasaulē lielākais finanšu ieguldītājs ANO miera uzturēšanas operācijās un sniedz tiešu atbalstu ĀS ar Āfrikas miera uzturēšanas ātrās reaģēšanas partnerības starpniecību, kā arī aptuveni USD 5 miljardus, lai atbalstītu ANO operācijas Centrālāfrikas Republikā, Mali, Kotdivuārā, Dienvidsudānā un Somālijā; tā kā šos dažādos finansējuma avotus koordinē Āfrikas Savienības Miera un drošības partneru grupa; tā kā Ķīna ir kļuvusi par aktīvu dalībnieci ANO miera uzturēšanas operācijās un Ķīnas un Āfrikas sadarbības forumā ir iekļauta ĀS Komisija; tā kā pēc Etiopijas Indija, Pakistāna un Bangladeša ir tās valstis, kas visvairāk nodrošina personālu ANO miera uzturēšanai;
- L. tā kā Eiropas valstis un pati ES ir būtiski ieguldītāji ANO sistēmā, jo īpaši sniedzot finansiālu atbalstu ANO programmām un projektiem; tā kā Francija, Vācija un Apvienotā Karaliste ir lielākās Eiropas līdzekļu devējas ANO miera uzturēšanas operācijām; tā kā ES dalībvalstis kopā ir lielākais finanšu devējs ANO miera uzturēšanas budžetam, nodrošinot aptuveni 37 %, un tās pašlaik palīdz bruņotajiem spēkiem, kas piedalās deviņās miera uzturēšanas misijās; tā kā turklāt 2014. un 2015. gada ES finanšu saistības, kas paredzētas ĀS, sasniedza EUR 717,9 miljonus un ĀS veica iemaksas tikai EUR 25 miljonu apmērā; tā kā Eiropas valstis nodrošina tikai 5 % no ANO miera uzturēšanas personāla, proti, 5000 karavīru no aptuveni 92 000 nodarbināto; tomēr ņemot vērā, ka, piemēram, Francija katru gadu apmāca 25 000 afrikāņu karavīrus un turklāt izvieta vairāk nekā 4000 darbinieku Āfrikas miera uzturēšanas operācijās;
- M. tā kā kājnieku mīnas ir bijis būtisks šķērslis pēckonflikta rehabilitācijai un attīstībai, jo īpaši Āfrikā, un ES pēdējos 20 gados ir iztērējusi aptuveni EUR 1,5 miljardus pasākumiem, lai atbalstītu atmīnēšanu un sniegtu palīdzību mīnu upuriem, kļūstot par lielāko līdzekļu devēju šajā jomā;
- N. tā kā papildus atsevišķu Eiropas valstu lomai ES ir sava nozīme, nodrošinot MAO ar daudzdimensionālām darbībām; tā kā ES sniedz tehnisku un finansiālu atbalstu ĀS un apakšreģionālām organizācijām, jo īpaši, izmantojot Āfrikas Miera nodrošināšanas fondu, Stabilitātes un miera veicināšanas instrumentu un Eiropas Attīstības fondu; tā kā ES īsteno konsultāciju un apmācības pasākumus KDAP misiju ietvaros, palīdzot stiprināt Āfrikas spējas pārvarēt krīzes;
- O. tā kā piecas ES civilās misijas un četras ES militārās operācijas, kas turpinās Āfrikā, bieži vien darbojas paralēli vai secīgi ar ANO, ĀS vai valsts mēroga pasākumiem;
- P. tā kā ES ir apņēmusies palīdzēt stiprināt Āfrikas miera un drošības sistēmu, jo īpaši atbalstot Āfrikas rezerves spēku darbības spējas (*ASF*);
- Q. tā kā Eiropadome pieprasīja ES un tās dalībvalstīm palielināt savu atbalstu partnervalstīm un organizācijām, nodrošinot apmācības, konsultācijas, aprīkojumu un resursus, lai tās arvien vairāk varētu krīzes novērst vai pārvarēt pašas; tā kā ir skaidra nepieciešamība veikt savstarpēji pastipriņošus pasākumus drošības un attīstības jomā, lai sasniegtu šo mērķi;

- R. tā kā ES vajadzētu atbalstīt darbības, ko veic citi dalībnieki, kuri var būt labāk piemēroti konkrēto uzdevumu veikšanai, izvairoties no dublēšanās un palīdzot stiprināt to struktūru darbu, kuras jau ir uz vietas, īpaši dalībvalstis;
- S. tā kā LES 41. panta 2. punkts aizliedz no ES budžeta finansēt operācijas, kas skar militārus vai aizsardzības aspektus, vienlaikus skaidri neizslēdzot ES finansējumu militāriem uzdevumiem, piemēram, miera uzturēšanas operācijām, kurām ir attīstības mērķi; tā kā kopīgi izdevumi ir jāsedz dalībvalstīm saskaņā ar *Athena* mehānismu; tā kā, kaut gan ES attīstības politikas primārais mērķis ir nabadzības mazināšana un ilgākā laika posmā — tās izskaušana, LESD 209. un 212. pantā nav skaidri izslēgta drošības sektora spēju veidošanas finansēšana; tā kā EAF un Āfrikas Miera nodrošināšanas fondam ir liela nozīme drošības un attīstības saiknes nodrošināšanā kā instrumentiem, kas nav iekļauti ES budžetā; tā kā EAF ir paredzēta prasība, lai plānošana atbilstu oficiālās attīstības palīdzības (OAP) kritērijiem, kuros galvenokārt ir izslēgti ar drošību saistīti izdevumi; tā kā ES strādā pie iespējas izveidot papildu instrumentus, kas paredzēti šai jomai saistībā ar savu iniciatīvu par spēju veidošanu drošības un attīstības atbalstam (*CBSD*);
- T. tā kā ES iesaistīšanās vadošajiem principiem vajadzētu būt attiecīgo valstu vajadzībām un Eiropas drošības interesēm,
1. uzsver, ka ir vajadzīgas saskaņotas ārējās darbības, kurās izmanto diplomātiskos, drošības un attīstības instrumentus, lai atjaunotu uzticēšanos un risinātu problēmas, kas saistītas ar kariem, iekšējiem konfliktiem, nedrošību, nestabilitāti un pārejas posmu;
  2. norāda, ka vairāku ANO sankcionētu misiju izvietošana vienā operāciju norises vietā, iesaistot dažādus dalībniekus un reģionālās organizācijas, arvien lielākā mērā kļūst par mūsdienu miera uzturēšanas operāciju realitāti; uzsver, ka šo sarežģīto partnerību pārvaldība, nedublējot darbu vai misijas, ir būtiska, lai panāktu operāciju sekmīgumu; šajā sakarā prasa izvērtēt un racionalizēt pašreizējās struktūras;
  3. uzsver, cik būtiska ir agrīna saziņa un uzlabotas procedūras krīžu apspriešanai ar ANO un ĀS, kā arī citām organizācijām, piemēram, NATO un EDSO; uzsver, ka ir jāuzlabo informācijas apmaiņa, tostarp par misiju plānošanu, īstenošanu un analīzi; atzinīgi vērtē to, ka ir pabeigta un parakstīta ES un ANO administratīvā vienošanās par klasificētas informācijas apmaiņu; atzīst Āfrikas un ES partnerības un ES ĀS politiskā dialoga par mieru un drošību nozīmi; ierosina ĀS, ES un citiem svarīgākajiem dalībniekiem vienoties ar ANO par kopīgu mērķu kopumu Āfrikas drošībai un attīstībai;
  4. mudina ES, ņemot vērā šo problēmu mērogu un citu organizāciju un valstu sarežģītos iesaistīšanās apstākļus, censties panākt atbilstošu darba dalīšanu un koncentrēties uz tām jomām, kurās tā var vislabāk dot pievienoto vērtību; norāda, ka vairākas dalībvalstis jau ir iesaistītas operācijās Āfrikā un ka ES var radīt reālu pievienoto vērtību, palielinot atbalstu šīm operācijām;
  5. norāda, ka drošības vide kļūst arvien sarežģītāka un ANO un ĀS misijām ir nepieciešama visaptveroša pieeja, saskaņā ar kuru papildus militāro, diplomātisko un attīstības instrumentu izvēšanai citi būtiski faktori ir pamatīgas zināšanas par drošības vidi, apmaiņas ar izlūkdatiem, informāciju un modernām tehnoloģijām, zināšanas par to, kā apkarot terorismu un cīnīties pret noziedzību konflikta un pēckonflikta zonās,

kritisko veicinātājfaktoru izvietošana, humānās palīdzības sniegšana un politiskā dialoga atjaunošana, un visos šajos jautājumos Eiropas valstis var palīdzēt; norāda uz darbu, ko šajā jomā ir paveikušas konkrētas dalībvalstis, kā arī citas starptautiskās organizācijas;

6. uzsver, cik liela nozīme ir citiem ES instrumentiem drošības jomā un jo īpaši KDAP misijām un operācijām; atgādina, ka ES iesaistās Āfrikā, lai palīdzētu stabilizēt krīzes skartas valstis, jo īpaši, izmantojot apmācības misijas; uzsver to lomu, kas gan civilajām, gan militārajām KDAP misijām ir attiecībā uz drošības sektora reformu atbalstīšanu un starptautiskas krīžu pārvaldības stratēģijas veicināšanu;
7. norāda, ka tas, kā tiek uztverta MAO leģitimitāte, ir tās panākumu atslēga; uzskata, ka ĀS būtu jāpalīdz ar atbalstu un bruņotajiem spēkiem, kur vien iespējams; norāda, ka tas ir svarīgi arī saistībā ar ĀS ilgtermiņa mērķiem panākt, lai tā būtu pašregulējoša;
8. atzinīgi vērtē to, ka jaunā Āfrikas Miera nodrošināšanas fonda rīcības programma pievēršas trūkumiem un spēcīgāku uzsvāru liek uz risinājuma stratēģijām, vienmērīgāku sloga sadalīšanu ar Āfrikas valstīm, mērķtiecīgāku atbalstu un uzlabotām lēmumu pieņemšanas procedūrām;
9. atzinīgi vērtē ANO un ES stratēģisko partnerību miera uzturēšanā un krīžu pārvaldībā un tās prioritātes 2015.–2018. gadam, par ko vienojās 2015. gada martā; atzīmē KDAP iepriekšējās un pašreizējās misijas, kuru mērķis ir miera uzturēšana, konfliktu novēršana un starptautiskās drošības stiprināšana, un ņem vērā, ka citām organizācijām, tostarp Āfrikas kontinenta un reģionālajām organizācijām un valstīm, kuras atrodas šajā teritorijās, ir svarīga loma; aicina ES turpināt centienus, lai sekmētu dalībvalstu ieguldījumus; atgādina, ka ES ir iesaistījies tādās krīzes pārvaldības darbībās Āfrikā, kuru mērķis ir miera uzturēšana, konfliktu novēršana un starptautiskās drošības stiprināšana saskaņā ar ANO Statūtiem; atzīmē, ka 2015. gada 28. septembrī valstu vadītāju samītā par miera uzturēšanu tikai 11 no 28 ES dalībvalstīm pauda apņemšanās, turklāt Ķīna apņēmas nodrošināt 8000 karavīru rezerves spēkus un Kolumbija — 5000 karavīru; aicina ES dalībvalstis būtiski palielināt militāro un policijas ieguldījumu ANO miera uzturēšanas misijās;
10. uzsver, ka nepieciešama ātra Āfrikas reakcija uz krīzēm, un norāda uz būtisko lomu, kas šajā ziņā ir Āfrikas rezerves spēkiem (ASF); uzsver ES ievērojamo ieguldījumu, izmantojot Āfrikas Miera nodrošināšanas fondu un ĀS finansējumu, lai palīdzētu ĀS stiprināt tās spējas sniegt kolektīvu reakciju uz krīzēm šajā kontinentā; mudina reģionālās organizācijas, piemēram, Rietumāfrikas valstu ekonomikas kopienību (*ECOWAS*) un Dienvidāfrikas attīstības kopienību (*SADC*) palielināt centienus saistībā ar ātro reaģēšanu uz krīzēm Āfrikā un papildināt ĀS pūliņus;
11. tomēr uzsver, ka ir svarīgi vairāk ieguldīt konfliktu novēršanā, ņemot vērā tādu faktorus kā politiskā un reliģiskā radikalizācija, ar vēlēšanām saistītā vardarbība, iedzīvotāju pārvietošana un klimata pārmaiņas;
12. atzīmē Āfrikas Miera nodrošināšanas fonda izšķirošo ieguldījumu, attīstot ANO, ES un ĀS partnerības trijotni; uzskata, ka minētais fonds nodrošina gan sākuma punktu, gan arī potenciālu mehānismu, lai izveidotu stiprāku ES un ĀS partnerību, un tas ir pierādījis savu neaizvietojamību, ļaujot ĀS un caur to astoņām reģionālām kopienām

(REC) plānot un īstenot savas darbības; uzskata, ka ES iestādēm un dalībvalstīm vajadzētu arī turpmāk būt cieši iesaistītām, lai fonds tiktu pilnībā izmantots, kā arī to, lai ĀS parāda augstāku efektivitātes un pārredzamības līmeni fondu izmantošanā; uzskata, ka Āfrikas Miera nodrošināšanas fondam ir jākoncentrējas uz strukturālo atbalstu, nevis uz Āfrikas bruņoto spēku algu finansēšanu; atzīst, ka tiek izmantoti arī citi finansēšanas mehānismi, taču uzskata, ka, ņemot vērā fonda pievēršanos tikai Āfrikai, kā arī tā skaidros mērķus, tas ir īpaši svarīgs attiecībā uz MAO Āfrikā; uzskata, ka pilsoniskās sabiedrības organizācijām (PSO), kas veido mieru Āfrikā, ir jādod iespēja paust savu viedokli, īstenojot stratēģiskāku sadarbību ar PSO miera un drošības veidošanā; joprojām saglabā bažas par Āfrikas valstu nepārtrauktajām finansēšanas un politiskās gribas problēmām; atzīmē Padomes 2012. gada 24. septembra secinājumus, kuros teikts, ka būs jāapsver alternatīvas iespējas finansējumam no EAF;

13. pauž novērojumu, ka Eiropas militārās sadarbības stiprināšana palielinātu efektivitāti un lietderību saistībā ar Eiropas ieguldījumu ANO miera uzturēšanas misijās;
14. ņemot vērā Āfrikas spēju veidošanas svarīgumu, atzinīgi vērtē *Amani Africa II* mācību sekmīgo veikšanu 2015. gada oktobrī, iesaistot vairāk nekā 6 000 militāro, policijas un civilo dalībnieku, un gaida Āfrikas rezerves spēku (*ASF*), kuru personāls būs 25 000, gatavības sasniegšanu pēc iespējas drīzāk 2016. gadā;
15. aicina ES un tās dalībvalstis, kā arī ar citus starptautiskās sabiedrības dalībniekus palīdzēt ar apmācību, tostarp disciplīnu, aprīkojumu, loģistikas atbalstu, finanšu palīdzību un spēka lietošanas noteikumu (*RoE*) izstrādi, veicināt un sekmēt Āfrikas valstu pastāvīgu iesaistīšanos *ASF*; mudina dalībvalstu vēstniecības un ES delegācijas aktīvāk popularizēt *ASF* Āfrikas galvaspilsētās; uzskata, ka oficiālās attīstības palīdzība (OAP) ir jārestrukturē ESAO sistēmā no miera veidošanas viedokļa; uzskata, ka EAF regula ir jāpārskata, lai paredzētu programmu, kurā iekļauti tādi miera, drošības un tiesiskuma izdevumi, kuriem ir ar attīstību saistīts pamatojums;
16. atzīmē kopējās drošības un aizsardzības politikas (KDAP) misiju nozīmi Āfrikas drošībā, īpaši apmācības un atbalsta misiju nozīmi Āfrikas bruņotajiem spēkiem, un it sevišķi nozīmi, kāda ir Eiropas Savienības militārajai misijai, lai palīdzētu Mali bruņoto spēku apmācībā (*EUTM Mali*), Eiropas Savienības KDAP misijai Mali (*EUCAP Sahel Mali*) un Eiropas Savienības KDAP misijai Nigērā (*EUCAP Sahel Niger*), Eiropas Savienības Apmācības misijai Somālijā (*EUTM Somalia*) un Eiropas Savienības misijai saistībā ar reģiona jūras spēku izveidi Āfrikas ragā (*EUCAP Nestor*); atzīmē šo misiju sniegto papildu atbalstu citām ANO vadībā īstenotām misijām; aicina ES pastiprināt šo apmācības misiju spējas, īpaši, ļaujot apmācītajiem Āfrikas karavīriem būt uzraudzītiem operāciju laikā un pēc tām;
17. uzstāj, ka ne ES, ne tās dalībvalstīm, atbalstot MAO, nevajadzētu rīkoties izolēti, bet ka tām vajadzētu pilnībā ņemt vērā citu starptautisko dalībnieku ieguldījumus, uzlabot koordināciju ar tiem un atbildes reakcijas ātrumu un koncentrēt centienus uz konkrētām prioritārām valstīm, izmantojot vispiemērotākās un pieredzējušākās dalībvalstis un Āfrikas valstis kā vadošās valstis; uzsver reģionālo ekonomikas kopienu (REC) nozīmi Āfrikas vispārējā drošības sistēmā; atzīmē, ka ES delegācijas varētu sekmēt starptautisko dalībnieku rīcības saskaņošanu;
18. atbalsta holistisku ES pieeju, kas ir galvenais instruments, lai izmantotu visu ES rīcības

potenciālu miera uzturēšanas operācijās un stabilizācijas procesā un lai pielietotu dažāda veida atbalstu ĀS valstu attīstībai;

19. uzsver, ka ES iesaistes Āfrikā prioritātei ir jābūt palīdzībai robežu pārvaldībā; atzīmē, ka caurlaidīgas robežas ir viens no galvenajiem terorisma palielināšanās cēloņiem Āfrikā;
20. atzinīgi vērtē kopīgo paziņojumu par spēju veidošanu un pievienojas Padomei, prasot to nekavējoties īstenot; norāda uz ES potenciālu jo īpaši attiecībā uz tās visaptverošo pieeju, kurā iekļauti civilie un militārie līdzekļi, lai palīdzētu stiprināt drošību nestabilās un konfliktu skartās valstīs un lai nodrošinātu mūsu partneru vajadzības, īpaši militārā atbalsta saņēmēju vajadzības, vienlaikus atkārtoti uzsverot, ka drošība ir attīstības un demokrātijas priekšnoteikums; pauž nožēlu, ka ne Eiropas Komisija, ne arī Padome neinformēja Eiropas Parlamentu par savu novērtējumu attiecībā uz juridiskajām iespējām, lai atbalstītu spēju veidošanu; aicina abas iestādes laikus informēt par to Eiropas Parlamentu; aicina Eiropas Komisiju ierosināt juridisko pamatu atbilstīgi Eiropas 2013. gadā noteiktajiem mērķiem, kas ir izklāstīti iniciatīvā “Nodrošināt un uzlabot”;
21. norāda, ka Padomes Juridiskā dienesta 2015. gada 7. decembra dokumentā “Spēju palielināšana, atbalstot drošību un attīstību — juridiski jautājumi” piedāvātas pārdomas par veidiem, kā finansēt Āfrikas valstu militāro aprīkojumu; aicina Padomi turpināt šo diskusiju;
22. atzinīgi vērtē pozitīvās atbildes, ko saņēma Francija pēc 42. panta 7. punkta aktivizācijas; ļoti atzinīgi vērtē atkārtotu Eiropas bruņoto spēku iesaistīšanos Āfrikā;
23. atzīst, ka problēma bieži vien ir nevis finansējuma trūkums, bet gan tas, kā līdzekļi tiek izlietoti un kādi citi resursi tiek izmantoti; atzīmē, ka Revīzijas palātas ieteikumi attiecībā uz ES fondiem nav pilnībā īstenoti; prasa regulāri pārbaudīt to, kā valstu valdību finansējums tiek izlietots ar ES un ANO starpniecību; uzskata, ka ir ļoti būtiski finansējumu izmantot efektīvi, ņemot vērā finansējuma ierobežoto apjomu un milzīgā mēroga problēmas, ko nākas risināt; uzskata, ka pārskatatbildība ir būtiska šī procesa daļa un ka tā arī palīdz novērst Āfrikā plaši izplatīto korupciju; prasa veikt pilnīgāku un pārredzamāku novērtēšanu ES atbalstītajām MAO; atbalsta tādas iniciatīvas kā *Békou* trasta fonds, kas darbojas Centrālāfrikas Republikā un kura mērķis ir apkopot Eiropas ar attīstību saistītus resursus, specializētās zināšanas un spējas, lai pārvarētu starptautiskās rīcības sadrumstalotību un neefektivitāti valsts atjaunošanā; aicina ES instrumentiem sistemātiskāk veikt kopīgu plānošanu;
24. atzīmē 2015. gada 15. maija ANO Novērtējuma ziņojumu par izpildi un koriģējošo atbalstu saistībā ar seksuālu izmantošanu un vardarbību, ko miera uzturēšanas operācijās veicis ANO vai ar to saistīts personāls; uzskata, ka ĀS, ANO, ES un tās dalībvalstīm ir jāīsteno stingra uzraudzība attiecībā uz krimināllietām un mudina īstenot visstingrākās disciplinārās un tiesiskās procedūras un darīt visu iespējamo, lai novērstu šādus kriminālnoziedzumus; turklāt iesaka nodrošināt pienācīgu miera uzturēšanas operāciju personāla apmācību un izglītību un uzskata, ka sieviešu dzimuma darbinieku un dzimumu jautājumu padomnieku iecelšana palīdzētu pārvarēt kultūras stereotipus un samazināt seksuālās vardarbības gadījumus;

25. prasa ES un ANO īstenot saskaņotus centienus attiecībā uz spēju veidošanu; uzskata, ka pašreizējā finansēšanas programma nav ilgtspējīga un ka uz Āfrikas Miera nodrošināšanas fondu būtu jāattiecina nosacījumi, lai mudinātu ĀS palielināt savus ieguldījumus MAO;
26. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Eiropadomes priekšsēdētājam, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/ augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Padomei, Komisijai, dalībvalstu parlamentiem, ANO ģenerālsekretāram, ĀS Komisijas priekšsēdētājam, Panāfrikas parlamenta priekšsēdētājam, NATO ģenerālsekretāram un NATO Parlamentārās asamblejas priekšsēdētājam.

MAZĀKUMA VIEDOKLIS

par miera atbalsta operācijām — ES sadarbība ar ANO un Āfrikas Savienību
(2015/2275(INI))

Ārlietu komiteja. Referents: *Geoffrey Van Orden*

Mazākuma viedoklis, ko iesniedza GUE/NGL grupas deputāti *Javier Couso Permuy, Sabine Lösing*

Ziņojuma mērķis ir palielināt ES ieguldījumu miera atbalsta operācijās un sadarbībā ar ANO un Āfrikas Savienību. Ziņojumā pausta prasība ES dalībvalstīm būtiski palielināt militāro un policijas ieguldījumu ANO misijās.

Mēs noraidām ziņojumu, jo:

- tajā pausts aicinājums ES pielikt lielākas pūles, lai stiprinātu starptautisko drošību, un saglabāts viedoklis, ka Eiropas drošībai ir jābūt principam, kas ir ES iejaukšanās pasākumu pamatā;
- tajā nav atzīta Rietumu negatīvā un destabilizējošā nozīme;
- daudzas (militāras) miera uzturēšanas misijas tiek finansētas no Āfrikas Miera nodrošināšanas fonda, un to pamatā ir līdzekļi no Eiropas Attīstības fonda (EAF);
- ziņojumā netiek ņemts vērā tas, ka iepriekšējās, pamatīgās misijas nepavisam nav bijušas veiksmīgas ilgtermiņa stabilitātes un miera nodrošināšanā.

Mēs stingri pieprasām:

- nenodrošināt militāru vai drošības finansējumu no EAF;
- neizmantojot „pienākums aizsargāt” mehānismu kā aizbildinājumu militārai intervencei;
- starptautiskajiem uzņēmumiem un ārvalstīm nekavējoties pārstāt izšķērdēt dabas resursus un radīt kaitējumu;
- izvest NATO spēkus no Āfrikas kontinenta un izbeigt civilo un militāro spēku apvienošanu, kā arī izbeigt ES un NATO sadarbību un intervences pasākumus;
- stingri nošķirt ES no NATO;
- neatkarīgi izmeklēt visus izvarošanas un seksuālas izmantošanas gadījumus, ko veikuši MAO un ES komandas locekļi.

16.3.2016

ATTĪSTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS(*)

Ārlietu komitejai

par miera atbalsta operācijām — ES sadarbība ar ANO un Āfrikas Savienību
(2015/2275(INI))

Atzinuma sagatavotājs: *Paavo Väyrynen*

(*) Iesaistītā komiteja — Reglamenta 54. pants

IEROSINĀJUMI

Attīstības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Ārlietu komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. atzīst, ka 1,5 miljardi cilvēku visā pasaulē dzīvo nestabilos un konfliktu skartos reģionos un nestabilās valstīs un ka nepārvaldīti apvidi plešas plašumā, liekot daudziem dzīvot nabadzībā un vidē, kurā valsta beztiesiskums, plaukstoša korupcija un vardarbība;
2. uzsver, ka ir vajadzīgas koordinētas ārējās darbības, kurās izmanto diplomātiskos, drošības un attīstības instrumentus, lai atjaunotu uzticēšanos un risinātu problēmas, kas saistītas ar kariem, iekšējiem konfliktiem, nedrošību, nestabilitāti un pārejas posmu;
3. atzinīgi vērtē mērķi izskaidrot, kādā mērā ES iesaistās miera atbalsta operācijās, kuras tiek īstenotas ar Apvienoto Nāciju Organizāciju (ANO) un Āfrikas Savienību (ĀS); atgādina, ka ES budžetu nevar izmantot, lai tieši finansētu militārās vai aizsardzības operācijas (LES 41. panta 2. punkts); pauž kritiku par to, ka daudzas (militārās) miera uzturēšanas misijas tiek finansētas ar Āfrikas Miera nodrošināšanas fondu, kura skaidra prioritāte ir drošība un militāro spēku izvēršana un kuru pamatā finansē no Eiropas Attīstības fonda; stingri atgādina, ka ES attīstības politikas primārais mērķis (LESD 208. pants) ir nabadzības mazināšana un ilgākā laika posmā — tās izskaušana;
4. pauž nožēlu, ka 2015. gada 28. septembrī valstu vadītāju samitā par miera uzturēšanu tikai 11 no 28 ES dalībvalstīm pauda apņemšanās;
5. pauž bažas par pārredzamības trūkumu ES miera atbalsta operācijās; uzsver, ka sūdzību, tostarp finansiālu neskaidrību, gadījumā ir jāveic pilnīga izmeklēšana; uzsver, ka par noziegumiem, kas saistīti ar cilvēktiesību pārkāpumiem, piemēram, seksuālu izmantošanu, seksuālu vardarbību un cilvēku tirdzniecību, ir jāsauc pie atbildības un vainīgajiem ir jāpiemēro sods, ņemot vērā to, ka nesētajos gadījumos bija iesaistīti arī ES miera

uzturētāji; atgādina, ka miera atbalsta operācijām paredzētā pašreizējā ES finansējuma uzlabošana nedrīkst notikt uz citu fondu rēķina, īpaši to, kuri ir veltīti attīstības nodrošināšanai valstīs, kurās notiek miera atbalsta operācijas; uzsver, ka lielāka atbildība par Āfrikas drošību ir jāuzņemas Āfrikas Savienībai, kuru atbalsta starptautiskā sabiedrība; šajā sakarībā atzinīgi vērtē ĀS 2015. gada 15. jūnija lēmumu piešķirt 25 % no tās resursiem ĀS miera atbalsta operāciju budžetam; uzsver, ka jāstiprina reģionālie mehānismi; uzskata, ka ES finansēšanas instrumenti un reģionālās programmas ir jāizmanto saskaņotā veidā ar sistemātiskāku kopīgu plānošanu, lai nodrošinātu ES ārējās darbības efektivitāti;

6. pauž nožēlu, ka Āfrikas Miera nodrošināšanas fondu (ĀMNF) joprojām finansē ar EAF, jo 2003. gadā, kad tika izveidots ĀMNF, EAF finansējums tika skaidri uzskatīts par provizorisku līdzekli; aicina Komisiju iesniegt priekšlikumu ES daudzgadu finanšu shēmas izvērtēšanas laikā, lai iekļautu ĀMNF finansēšanu ES budžetā, iespējams, ar jaunu instrumentu spēju veidošanai drošības sektorā; uzskata, ka minētā finansēšanas metode atrisinātu pašreizējās problēmas, kas saistītas ar dažu Āfrikas Miera nodrošināšanas fonda izdevumu atbilstību;
7. uzsver, ka EĀDD ir jāizstrādā daudz efektīvāka un stratēģiskāka pieeja ANO aģentūrām, jo īpaši attiecībā uz ārējo finanšu instrumentu plānošanu; aicina Augsto pārstāvi un attiecīgās ES delegācijas nestabilos reģionos nodrošināt labāku ES sniegtās palīdzības redzamību attiecīgajā vietā;
8. uzskata, ka miers un drošība ir vajadzīgi priekšnoteikumi attīstībai; uzsver, ka ir svarīgi novērst konfliktu pamatcēloņus, un aicina izstrādāt visaptverošu plānu, lai pastiprinātu ilgtspējīgas attīstības politiku miera uzturēšanas operācijās nolūkā nodrošināt ilgtermiņa attīstību; atgādina, ka jānodrošina instrumenti, ar kuriem panākt skaidru virzību uz demokrātiju un demokrātiskajām vērtībām, piemēram, labu pārvaldību, tiesiskumu un pamattiesību ievērošanu, un jebkāda veida diskriminācijas aizliegumu, kā arī ilgtspējīgu ekonomiku un stabilu sabiedrību; atzīmē, ka nedrīkst aizmirst civilo konfliktu novēršanas un miera veidošanas pasākumus, tā vietā dodot priekšroku militāriem un īstermiņa krīzes pārvarēšanas aspektiem miera un drošības jomā; uzsver, ka nepieciešams visaptverošs plāns attiecībā uz konflikta zonām un to apkārtni, lai novērstu jaunu konfliktu rašanos; šajā sakarībā aicina pilnībā izmantot agrīnās brīdināšanas sistēmu;
9. pauž nožēlu, ka diezgan bieži „miera uzturēšanas“ operācijas ir veltītas tikai nenoturīgas virspusējas drošības panākšanai; mudina padziļināti pārdomāt šādu operāciju koncepciju, struktūru un pat nosaukumu; apstiprina un stingri uzsver, ka nepieciešamas operācijas, kas patiešām ir izstrādātas tam, lai risinātu attiecīgā reģiona kara, nestabilitātes un nepietiekamas attīstības pamatcēloņus, un kurām ir augsts noturības līmenis;
10. šajā sakarībā prasa visās partnerībās sniegt redzamāku ES atbalstu pilsoniskās sabiedrības organizācijām un visos ārējos instrumentos un programmās un visās sadarbības jomās, īpaši miera un drošības programmā, integrēt stratēģiskāku sadarbību ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām; atgādina, ka Padome ir atzinusi pilsoniskās sabiedrības organizāciju būtisko nozīmi šajā kontekstā;
11. vērš uzmanību uz terorisma radītajiem draudiem Āfrikā un aizvien lielāko tādu teroristu grupu kā *Boko Haram* skaitu; uzsver, ka ir svarīgi atbalstīt efektīvu pretterorisma politiku jaunattīstības valstīs un veicināt darbvieta radīšanu jauniešiem, jo bezdarbs padara viņus

par vieglu mērķi vervēšanai, ko veic teroristu grupējumi;

12. atgādina, ka daudzās konfliktu zonās seksuālā vardarbība tiek izmantota kā kara ierocis; uzsver, ka konfliktu laikā sievietes un meitenes ir īpaši neaizsargātas; uzsver viņu nepieciešamību pēc aizsardzības, ko atbalsta apmācīti bruņotie spēki, kuri ievēro cilvēktiesības;
13. atgādina, ka jaunajā Ilgtspējīgas attīstības programmā 2030. gadam miers ir atzīts par attīstībai izšķirošu faktoru un ir ieviests ilgtspējīgas attīstības mērķis (IAM) Nr. 16 par mieru un tiesiskumu;
14. uzsver, ka nepieciešama saskaņota un visaptveroša pieeja mieram, stabilitātei un attīstībai; stingri uzsver, ka attīstības problēmas ir jārisina ilgtermiņa kontekstā, ņemot vērā problēmu pamatcēloņus, taču asi nosoda mēģinājumu attīstībai paredzētos līdzekļus izmantot pasākumiem citās jomās, pat ja tās būtu radniecīgas, piemēram, drošībai un mieram;
15. atgādina par atbruņošanās ārkārtīgo svarīgumu, īpašu uzmanību pievēršot nemilitārajiem kaujiniekiem un nelikumīgiem bruņotajiem spēkiem, lai panāktu stabilitātes un attīstības mērķus;
16. uzsver, ka miera atbalsta operācijas ir jāuzskata par posmu starp konflikta novēršanu, konflikta atrisināšanu, miera veidošanu un pēckonflikta attīstību; uzskata, ka ES ārējā darbībā nestabilās un konfliktu skartās valstīs ir jāpievērš uzmanība konfliktu novēršanai un spēju veidošanai, atbalstot drošību un attīstību, tādējādi novēršot nestabilitātes pamatcēloņus; atkārtoti nepieciešamību atbalstīt reformas drošības sektorā, lai garantētu iedzīvotāju aizsardzību un nodrošinātu investīciju drošību jaunattīstības valstīs; uzsver holistiskas pieejas nepieciešamību ANO, ĀS, ES un citu dalībnieku miera uzturēšanas operācijās;
17. uzstāj, ka ES un ĀS ir jāiesaistās pastāvīgā politiskā dialogā par miera un drošības problēmām un to, kā nesēn ĀMNF panāktos rezultātus konsolidēt ilgākā laikposmā;
18. uzsver, ka lielākā uzmanība ir jāpievērš politiskiem, humānās palīdzības un attīstības politikas centieniem, kurus atbalsta civilās miera uzturēšanas operācijās, un ka militāro dalībnieku atbalsts un spējas ir jāizskata tikai galējas nepieciešamības gadījumā; ierosina militāro miera uzturēšanu padarīt par daļu no plašākas visaptverošas pieejas, ar kuru ņemta vērā drošības un attīstības saikne, un ka tā ir jāsaista ar humānās palīdzības un attīstības politiku gan operāciju laikā, lai palīdzētu atrisināt konfliktu miermīlīgā ceļā, gan vēlāk, lai nodrošinātu risinājuma ilgtspējību; atgādina, ka cilvēktiesībām un tiesiskumam vienmēr ir jābūt bruņoto spēku apmācības sastāvdaļai; uzsver, ka humānās vajadzības ir jāapmierina, pamatojoties uz rūpīgu vajadzību novērtējumu;
19. ar visdziļākajām bažām atzīmē un pauž nožēlu par ievērojamo seksuālas izmantošanas un sieviešu piespiedu prostitūcijas, bērnu prostitūcijas un bērnu tirdzniecības gadījumu skaitu, kas bieži palielinājās miera uzturēšanas operāciju laikā un uzreiz pēc tām; aicina visas attiecīgās iestādes, īpaši gadījumos, kad ES ir iesaistīta šajās operācijās, nekavējoties darīt visu iespējamo, lai apturētu šos pārkāpumus, aizsargātu cietušos, sauktu vainīgos pie atbildības un piešķirtu cilvēktiesībām galveno vietu jebkurā iniciatīvā, kas tiek īstenota minēto operāciju kontekstā.

**ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS
GALĪGAIS BALSOJUMS**

Pieņemšanas datums	15.3.2016
Galīgais balsojums	+: 18 -: 5 0: 1
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Louis Aliot, Nicolas Bay, Ignazio Corrao, Doru-Claudian Frunzulică, Nathan Gill, Maria Heubuch, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Linda McAvan, Norbert Neuser, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, Pedro Silva Pereira, Eleni Theoharous, Paavo Väyrynen, Bogdan Brunon Wenta
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Juan Fernando López Aguilar, Louis-Joseph Manscour, Paul Rübig, Jan Zahradil, Joachim Zeller
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Michèle Rivasi, Estefanía Torres Martínez

ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	19.4.2016
Galīgais balsojums	+: 58 -: 6 0: 2
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Michèle Alliot-Marie, Francisco Assis, Amjad Bashir, Goffredo Maria Bettini, Elmar Brok, Klaus Buchner, Fabio Massimo Castaldo, Lorenzo Cesa, Aymeric Chauprade, Javier Couso Permy, Andi Cristea, Mark Demesmaeker, Georgios Eptideios, Anna Elżbieta Fotyga, Eugen Freund, Iveta Grigule, Richard Howitt, Sandra Kalniete, Tunne Kelam, Afzal Khan, Janusz Korwin-Mikke, Andrey Kovatchev, Ilhan Kyuchyuk, Barbara Lochbihler, Ulrike Lunacek, Andrejs Mamikins, Ramona Nicole Mănescu, Javier Nart, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Ioan Mircea Paşcu, Vincent Peillon, Alojz Peterle, Tonino Picula, Andrej Plenković, Cristian Dan Preda, Sofia Sakorafa, Charles Tannock, László Tőkés, Geoffrey Van Orden, Boris Zala
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Luis de Grandes Pascual, Marielle de Sarnez, Andrzej Grzyb, András Gyürk, Takis Hadjigeorgiou, Marek Jurek, Javi López, Antonio López-Istúriz White, Norbert Neuser, Norica Nicolai, Soraya Post, Marietje Schaake, Jean-Luc Schaffhauser, Helmut Scholz, Traian Ungureanu, Bodil Valero, Paavo Väyrynen, Janusz Zemke
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Doru-Claudian Frunzuliță, Monika Hohlmeier, Zdzisław Krasnodębski, Marian-Jean Marinescu, Indrek Tarand, Bogdan Andrzej Zdrojewski, Ivan Štefanec